

погледа си подиръ указанието на Арбака видѣ на единъ пьедесталъ образа на единъ скелетъ помежду статуйтъ на Венера и на Бакха.

— Не бой са! извика египтяниницъ; оизи пріятель ни обажда че животътъ е краткъ. Не чувашъ ли безпътното му тѣло което казва че трѣба да са веселимъ и наслаждаваме?

Когато Арбакъ говораше хоръ отъ момы обиколи статуята. Като сложихъ на стълпа вѣнцицъ си испразднихъ ся чашытъ, тѣ ги напълнихъ отъ ново и запѣхъ слѣдующытъ.

БАКХИЧЕСКИ ПѢСНИ НА ОБРАЗА НА СМЪРТА.

Сѣнка тъмна сѣнка мила,
 Дешъ за тебе вечъ не съмва,
 На пріятности любовны
 И на свѣтлы чашы сыта,
 Ты летишь летишь свободна
 Къмъ брега на Лета мѣтна.
 Ако мрачный домъ оставишь
 Додешъ горѣ при свонтъ,
 Подъ дървета кипарисны
 Освѣтены отъ звѣздытъ,
 Гробна прѣсть ты ще намѣришь
 Съ създытъ имъ напоена.
 Не съсъ теб' ли едно време
 При домашного огнище,
 Увѣнчаны съ киткы смѣсны,
 Въ честь на Бакха, на Цирида
 Пѣсни весели пѣяхмы
 И отъ сърцы веседяхмы?
 Но обречены на смѣщій
 Непзбѣжный общій жребій,
 На праха ти въ вѣченъ поменъ
 Като дань благочестива
 Ный приносямы усердно
 Ароматны тѣсь цвѣтъя.

Подиръ туй другій хоръ отъ момы на другій токъ и раздѣръ запѣ

Жребійтъ на сякы насъ
 Той е мрачный Ахеропъ,
 И косата на смърта!